

πιπιλίζω

πιπιλίζω κ. **πιπιλάω** κ. **πιπιλώ**, ρ. [*<ιταλ. ripilare*], πιπιλίζω. **1.** δέχομαι να υποστώ το στοματικό έρωτα: «θα 'ρθω μαζί σου, μόνο αν μου υποσχεθείς πως θα μου τον πιπιλίσεις». **2.** επαναλαμβάνω επίμονα το ίδιο πράγμα: «τον έχει απ' το πρωί και τον πιπιλίζει να μη δεχτεί την πρόταση που του 'καναν».

- πιπιλώ τα ίδια και τα ίδια, βλ. λ. [ίδιος](#).

- πιπιλώ την ίδια καραμέλα ή πιπιλώ την καραμέλα, βλ. λ. [καραμέλα](#).

- του πιπιλίζει το μυαλό, βλ. λ. [μυαλό](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας